

ΠΡΟΣ
Την Οικονομική Επιτροπή Δήμου Βέροιας

ΘΕΜΑ: Γνωμοδότηση για την άσκηση ή μη ενδίκου μέσου, κατά της υπ' αριθ. 253/2018 απόφασης του Μον. Διοικ. Πρωτοδικείου Βεροίας των εναγόντων Μιλτιάδη Χαρούση και Φωτεινής Ταραμονλή.

ΣΧΕΤ.: Η εν λόγω απόφαση.

Μετά από έλεγχο της εν λόγω απόφασης, έχω την γνώμη, ότι είναι κατά βάση ορθή, εάν και επιδίκασε, κατά την γνώμη μου, μεγαλύτερο ποσό μείωσης αξίας.

Πλην όμως στο άρθρο 92 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, όπως το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 2 αυτού αντικαταστάθηκε από το άρθρο 10 του ν.3659/2008, ΦΕΚ Α 77/7.5.2008 ορίζεται ότι: «1. Σε έφεση υπόκεινται οι αποφάσεις που εκδίδονται σε πρώτο βαθμό. 2. Δεν υπόκεινται σε έφεση αποφάσεις που αφορούν χρηματικές διαφορές, αν το αντικείμενό τους δεν υπερβαίνει το ποσό των πέντε χιλιάδων (5.000) ευρώ. ...Το αντικείμενο της διαφοράς προσδιορίζεται από το ποσό, το οποίο καθορίζεται με την πρωτόδικη απόφαση. Αν αντικείμενο της διαφοράς είναι περισσότερα αυτοτελή και διακεκριμένα μεταξύ τους ποσά, το εκκλητό κρίνεται χωριστά ως προς καθένα από τα ποσά αυτά. ... 3... 4...».

Στην προκείμενη περίπτωση, το αντικείμενο της διαφοράς, ως προς το κεφάλαιο της αποζημίωσης, του πρώτου ανάγοντα την οποίο αποτελεί διακεκριμένο και αυτοτελές κεφάλαιο, (Σ.τ.Ε. 1147/2005), ανέρχεται στο ποσό των 4.995,21 ευρώ και για την δεύτερη ενάγουσα σε 2.140,81 ΕΥΡΩ. Συνεπώς, εφόσον το ποσό αυτό είναι μικρότερο από το όριο του εκκλητού των 5.000 ευρώ που τάσσεται από την ανωτέρω διάταξη, η εκκαλούμενη απόφαση είναι ανέκκλητη.

Κατόπιν αυτών εισηγούμαι ΝΑ ΜΗΝ ΑΣΚΗΘΕΙ ένδικο μέσο κατά της ως άνω απόφασης .

Ο ΝΟΜΙΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ